

59. møde.

Onsdag den 18. februar kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

*Forespørgsel til justitsministeren af Ib Nør-
lund (DKP) og Gert Petersen (SF):*

„Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at garantere borgernes grundlovmæssige rettigheder mod krænkelse foretaget af enkeltpersoner, grupper og efterrettingsorganisationer?“

(Forespørgsel nr. X. Anmeldt 29/1 76. Fremme af foresp. vedt. 30/1 76).

**Ordføreren for forespørgerne (Ib Nør-
lund) (DKP):**

Anledningen til denne forespørgsel er kendt. Afsløringen af aflytningen af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed har bragt et helt kompleks af omstændigheder for dagen, som angår selve betingelserne for det politiske liv her i landet. De to forespørgerne har gentagne gange rejst spørgsmål for at få disse omstændigheder opklaret.

Ministerens har heroverfor hidtil valgt den stilling ikke at svare på spørgsmål, som er af væsentlig offentlig interesse. Han har dog bekræftet, at aflytningerne har fundet sted, og at dette er ulovlig virksomhed. Han har afgivet forsikringer om at „sætte ind for at hindre, at noget lignende kan ske igen“.

Ministerens må have forståelse for, at sådanne almene forsikringer i sig selv ikke har vægt — især efter erfaringerne med lignende forsikringer tidligere, f. eks. med hensyn til de hemmelige kartoteker. Derfor må der garanteres bag forsikringerne.

Sagen har jo rækkevidde, og det må vel specielt gøre indtryk på ministerens, at den ifølge hans eget partibladekt Aktuelt for den 31. januar i år angår — og jeg citerer et vigtigt afsnit —:

„Sejrs virksomhed var kendt af 3 socialdemokratiske statsministre: Vilh. Buhl, Hans Hedtoft og H. C. Hansen. Sidstnævnte har været fuldt orienteret om aflyt-

ningen af Alfred Jensen. Mindst én topmand i Arbejdernes Informations Central har haft et i hvert fald sporadisk kendskab til „blikkenslagerbandens“ virke. De indsamlede oplysninger endte via kommandør Mørch“ — det var souschefen for efterretningstjenesten — „hos regeringen. Der flød en rigelig pengesum fra CIA til Arne Sejrs organisation“.

Så vidt Aktuelt, der må formenes at have særlige muligheder for at kontrollere sine oplysninger. Det vil sige, at sagen også inddrager de højeste politiske embeder, statsapparat og efterretningstjeneste herfra og fra USA samt studenters og socialdemokraters private efterretningstjenester i én fælles virksomhed, som krænkede danske borgeres grundlovmæssige rettigheder. Sådanne forhold skaber uacceptable betingelser for dansk politisk liv. Der må gives garantier imod, at de udvikler sig, og den første bør være en fuld opklaring af de foreliggende sager.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hr. Ib Nørhund og hr. Gert Petersen har forespurgt mig direkte, hvad jeg vil gøre for at garantere borgernes grundlovmæssige rettigheder mod krænkelse fra forskellig side.

Lad mig hertil indledningsvis udtale, at der med dette spørgsmål berøres så fundamentale ting, at det er rimeligt, at disse med mellemrum tages op til debat og giver anledning til fornyede overvejelser. En gennemgang af Folketingstidende viser da også, at sådanne debatter adskillige gange har fundet sted her i tinget inden for de sidste 10-15 år.

Den direkte anledning til, at spørgsmålet nu igen er rejst, er, som det klart fremgår af de bemærkninger, hr. Ib Nørhund lige har gjort, de aflytninger, der fandt sted for ca. 20 år siden af et daværende folketingsmedlems lejlighed. Det er korrekt, at jeg flere gange i den senere tid har besvaret spørgsmål herom, og det er jo de samme, der har stillet spørgsmålet, der står bag forespørgslen i dag. Derfor er det nødvendigt endnu en gang at sige: de grundlovsbeskyttede rettigheder, der sigtes til i forespørgslen, er vel først og fremmest de rettigheder, der er angivet i grundlovens kapitel VIII, herunder specielt §§ 72 og 77 om boligens ukrænkelig-